

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/37/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112225910
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8112225910.4

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpený Havel, Holásek & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 36 856 584 proti žalovanému: H. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X, F.A., právne zastúpený JUDr. Ladislav Mikluš, so sídlom Stará Baštová 2, Košice, IČO: 355 69 298, o zaplatenie 3 778,83 € s prísl., takto

rozhodol:

Konanie zastavuje v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 98,30 €.

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3 675,82 € spolu s úrokom

- vo výške 13,15 % ročne zo sumy 713,28 € od 04.07.2012 až do zaplatenia,
- vo výške 17,30 % ročne zo sumy 937,34 € od 04.07.2012 až do zaplatenia,

- z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 189,05 € od 04.07.2012 až do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieťa.

III. Suma uvedená vo výroku č. I. spolu s prísl. sa povoľuje žalovanému splácať v mesačných splátkach vo výške 100 € splatných vždy do 25. dňa toho-ktorého kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po kalendárnom mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, a to tak, že pri omeškaní čo len jednej splátky stáva sa zročným celé dlžné plnenie.

IV. O náhrade trov konania rozhodne súd v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom došlým súdu dňa 22.08.2012 domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 3 778,83 € s príslušenstvom.

Pred začatím konania o veci samej, žalobca vzal späť návrh v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 98,30 €, preto súd postupom podľa § 96 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil.

Svoj nárok odôvodnil nasledujúco:

Žalovaný uzatvoril dňa 27.05.2005 so žalobcom Zmluvu o splátkovom úvere č. 0503411768 (ďalej len zmluva 1), ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne účinné od 01.08.2002 a Sadzobník poplatkov Slovenskej sporiteľne.

Na základe zmluvy 1. poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 1 659,70 €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 38,77 €, pričom dátum splatnosti bol určený dňom

20.06.2005 a konečná splatnosť úveru bola určená dňom 20.05.2010. Splatnosť splátok bola dohodnutá mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci.

Výška úrokovej sadzby za poskytnutý úver bola dohodnutá vo výške 12,10 % ročne. RPMN bola dohodnutá vo výške 7,28 % ročne.

Žalovaný uzatvoril dňa 22.02.2006 so žalobcom zmluvu o splátkovom úvere č. 0503645724 (ďalej len zmluva 2). Súčasťou tejto zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, ďalej Osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne pre poskytnutie úverov a povolených prečerpaní a Sadzobník poplatkov.

Na základe zmluvy 2. poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 1 029,01 € (ďalej len úver 2). Žalovaný sa zaviazal splácať úver 2. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 27,55 €, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol určený dňom 20.03.2006 a konečná splatnosť úveru bola určená dňom 20.02.2011. Splatnosť splátok bola dohodnutá mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci.

Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá na 17,30 % ročne a RPMN na 9,97 % ročne.

Žalovaný uzatvoril dňa 12.07.2004 so žalobcom zmluvu o bežnom účte č. 0503077456/0900 v znení Dodatku zo dňa 20.02.2006 (ďalej len zmluva 3). Predmetom zmluvy 3. bolo zriadenie bežného účtu, vydanie debetnej platobnej karty a poskytnutie povoleného prečerpania.

Žalovaný uzatvoril dňa 27.09.2007 so žalobcom zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby. Žalobca poskytol povolené prečerpanie do výšky 863,04 €, (ďalej len úverový rámec 3.), a to oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 27.09.2007.

Žalobca poskytol žalovanému dňa 22.07.2011 úver vo výške 991,03 €. Súčasťou zmluvy 3. boli aj Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, Osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet, Osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní a Sadzobník poplatkov.

Na výzvu súdu žalobca podaním mu doručeným dňa 06.12.2012 špecifikoval žalovanú sumu vo vzťahu k jednotlivým úverovým zmluvám. Ďalšie špecifikácie uplatneného nároku žalobca vykonal podaním doručeným súdu dňa 12.11.2014 a podaním doručeným súdu dňa 09.02.2015. Z týchto špecifikácií vyplýva nasledujúce:

Úver č. 1 - žalovaný uhradil celkovú sumu vo výške 1 942,81 €, z toho 33,19 € bolo uhradených na poplatok za poskytnutie úveru, 6,96 € na poplatky za mimoriadnu hotovostnú splátku úveru a 1 902,66 € na splatné splátky. Od dňa 21.07.2009 u žalobcu nastalo tzv. sústavné omeškanie so splácaním úveru 1., teda omeškanie so splátkami, po splatnosti ktorých žalovaný nevykonal už žiadnu ďalšiu úhradu.

Úver č. 2 - žalovaný uhradil celkovo sumu vo výške 1 185,43 €, z toho 4,64 € bolo uhradených na poplatky za mimoriadnu hotovostnú splátku úveru a 1 180,79 € na splatné splátky. Pri tomto úvere tzv. sústavné omeškanie nastalo od dňa 21.09.2009.

Úverový rámec č. 3 - žalovaný za obdobie od 29.03.2007 do 31.12.2008 vykonal výbery vo výške 7 948,59 € a za obdobie od 01.01.2009 do 11.09.2009 výbery vo výške 190,22 €. Výbery za obdobie od 29.03.2007 do 11.09.2009 tak predstavovali výšku 8 138,81 €.

Úroky k úverovému rámcu č. 3 - úrok za obdobie od 29.03.2007 do 31.12.2008 predstavoval výšku 250,23 € a za obdobie od 01.01.2009 do 22.07.2011 výšku 202,37 €. Spolu úrok za obdobie od 29.03.2007 do 22.07.2011 predstavoval výšku 452,60 €.

Poplatky k úverovému rámcu č. 3 - poplatky za obdobie od 29.03.2007 až 22.07.2011 predstavujú výšku 263,53 €.

Pokiaľ ide o platby zo strany žalovaného na úverový rámec č. 3, ten za obdobie od 29.03.2007 do 22.07.2011 vykonal platby spolu vo výške 7 868,04 €, z toho úhrady v celkovej výške 7 863,91 € boli započítané na istinu, úhrady vo výške 4,13 € boli započítané na splatné úroky z prečerpania, predstavujúce úroky z omeškania.

Žalobca tak požadoval zaplatiť:

- vo vzťahu k zmluve č. 1:

§ istinu vo výške 833,02 €,

§ riadne úroky vo výške 156,08 €,

§ úroky z omeškania vo výške 262,37 €.

- vo vzťahu k zmluve č. 2:

§ istinu vo výške 951,51 €,

§ riadne úroky vo výške 108,36 €,

§ úroky z omeškania vo výške 287,11 €.

- vo vzťahu k zmluve č. 3:

§ istinu vo výške 991,03 €,

§ riadne úroky vo výške 18,08 €,

§ úroky z omeškania vo výške 77,47 €,

§ poplatky vo výške 93,80 €.

Spolu teda požadoval zaplatiť 3 778,83 € spolu s

- úrokom vo výške 13,15 % ročne zo sumy 833,02 € od 04.07.2012 až do zaplatenia,

- úrokov vo výške 17,30 % ročne zo sumy 951,51 € od 04.07.2012 až do zaplatenia,

- úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3 151,88 € od 04.07.2012 až do zaplatenia.

Žalobca ďalej vyjadril svoj právny názor na niektoré otázky, ktoré boli predmetom konania a na základe uznesenia NS SR sp. zn. 4Obo/143/98 obhajoval svoj právny názor, že úroky z omeškania patria nielen z dlžnej istiny ale aj z dlžných úrokov. Rovnaký názor bol prezentovaný aj v rozsudku NS ČR sp. zn. 33 Odo/47/2002.

Žalobca rovnako prezentoval názor, že pokiaľ ide o možné premlčanie, to treba posudzovať podľa Obchodného zákonníka a teda, že premlčacia doba je štvorročná. Upozornil na rozsudok Veľkého senátu obchodného kolégia českého NS sp. zn. 35Odo 619/2012, rovnako aj na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32 Cdo/3337/2007 ako aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5 Co/293/2012 a uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo/4/2012. Vo všetkých týchto rozhodnutiach je uvedené, že premlčanie pri úverovej zmluve ako tzv. absolútnom obchodnom záväzkovom vzťahu sa riadi Obchodným zákonníkom.

Podaním doručeným súdu dňa 06.12.2012 žalobca svoj návrh čiastočne upravil v tom, že pokiaľ ide o úroky z omeškania pri úvere č. 3., tieto boli omylom nazvané ako poplatky, pričom žalobca má za to, že z tejto sumy nemá právo na úrok z omeškania, preto požiadal o zmenu petitu v tom, že zákonný úrok z omeškania požaduje nie zo sumy 3 151,88 € ale zo sumy 3 058,08 €.

Žalovaný sa k žalobe prvýkrát vyjadril prostredníctvom odporu proti vydanému platobnému rozkazu (čl. 104-106). V tomto uviedol, že z obsahu žaloby nie je zjavné kedy došlo k zosplatneniu jednotlivých žalovaných súm, pretože navrhovateľ súdu nepredložil odstúpenia od zmluvy, resp. výpovede. Pokiaľ ide o úverovú zmluvu č.1, vzniesol námietku premlčania, rovnako námietku premlčania vzniesol aj pri úverovej zmluve č. 2. Zároveň vzniesol námietky voči výpočtu RPMN pri zmluve č. 1 a zmluve č. 2 s tým, že tieto boli uvedené v neprospech spotrebiteľa.

Súd vo veci opakovane pojednával, vykonal dokazovanie obsahom listín predložených žalobcom, vrátane špecifikácii žalovanej sumy a prihliadajúc na vyjadrenia účastníkov zistil nasledujúce:

Dňa 27.05.2005 došlo medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom k uzatvoreniu Zmluvy o splátkovom úvere č. 0503411768, ďalej označovanej ako zmluva č. 1. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 50 000,- Sk s výškou úrokovej sadzby 12,10 % ročne, poplatkom za poskytnutie úveru 1 000,- Sk, poplatkom za správu úveru 50,- Sk, výškou splátky 1 168,- Sk, splatnosťou prvej splátky 20.06.2005 a konečnou splatnosťou úveru 20.05.2010.

Dňa 22.02.2006 došlo medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom k uzatvoreniu Zmluvy o splátkovom úvere č. 0503647524, ďalej označovanej ako zmluva č. 2, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 31 000,- Sk s úrokovou sadzbou 17,30 % ročne, poplatkom za správu úveru 50,- Sk mesačne, výškou splátky 830,- Sk mesačne, splatnosťou prvej splátky 20.03.2006 a konečnou splatnosťou 20.02.2011.

Dňa 12.07.2004 uzavreli účastníci konania Zmluvu o bežnom účte č. 0503077456/0900. Na základe vzájomnej dohody dňa 27.09.2007 došlo k uzatvoreniu Zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania na

skôr uvedenom bežnom úcte, a to až do výšky 26 000,- Sk. Zároveň bola dohodnutá úroková sadzba vo výške 15,10 % ročne.

Súd preskúmal listiny predložené žalobcom a dospel k záveru, že jeho nárok je vo väčšej časti dôvodný.

Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd okrem nižšie uvedených aj z nasledujúcich právnych predpisov:

Podľa § 1 ods.1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch - Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. - na účely tohto zákona sa rozumie

písm. a) - spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

písm. b) - zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka - Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka - Za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka - Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka - Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 NV SR č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom do 31.01.2013) - Výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

K rozhodnému dňu bola základná úroková sadzba ECB 1% p. a. a výška úrokov z omeškania je tak požadovaných 9% p. a.

Zmluva č. 1- súd priznal sumu istiny vo výške 713,28 €, vyčíslené úroky a vyčíslené úroky z omeškania. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby do výšky istiny požadovanej v sume 833,02 €, k tomu súd uvádza, že tak urobil z dôvodu vznesenej námietky premlčania. Súd má za to, že pri úverovej zmluve, kde teda ide o plnenie v splátkach, treba splatnosť každej splátky posudzovať osobitne a osobitne treba posudzovať aj premlčanie jednotlivých splátok. Súd sa nestotožňuje s právnym názorom žalobcu, že k splatnosti úveru dochádza až splatnosťou poslednej splátky. Svoj právny názor súd odôvodňuje ustanovením § 392 ods.2 Obchodného zákonníka - Pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku.

Na základe uvedeného je teda zrejmé, že ak žaloba bola podaná dňa 22.08.2012, premlčané sú všetky splátky splatné 3 roky dozadu, čiže pred dátumom 22.08.2009.

Pokiaľ ide o aplikáciu trojročnej premlčacej lehoty, čiže lehoty stanovenej Občianskym zákonníkom a nie Obchodným zákonníkom, k tomu súd uvádza - Súdu je známe rozhodnutie NS SR č. 6MCdo/4/2012, na ktoré sa žalobca odvoláva a v ktorom je uvedené, že pri zmluve o úvere, je otázku premlčania potrebné riešiť podľa Obchodného zákonníka. Procesnému súdu je známe aj rozhodnutie NS ČR sp.zn. 32 Cdo 3337/2010, podľa ktorého - Úprava promlčení obsažená v občianskom zákoníku v § 101 a násl. nepatří mezi tzv. jiná ustanovení směřující k ochraně spotřebitele ve smyslu § 262 odst. 4 části věty první za středníkem obchodního zákoníku. Výkladem § 262 odst. 4 části věty první za středníkem obch. zák. nelze dospět k závěru, že odůvodňuje aplikaci jakéhokoli ustanovení, jež by mohlo být pro spotřebitele výhodnější. Takovému závěru nelze přisvědčit již jen proto, že by vnášel do právních vztahů zásadní nejistotu a znamenal by též výrazný zásah do zásady rovnosti účastníků těchto vztahů. Úprava promlčení není úpravou, která směřuje k ochraně spotřebitele; odlišně stanovená délka promlčecí doby

v občianskom a obchodníom zákoníku je pouze výsledkom rúzných legislatívnych procesú, z nichž však žiadny nesmeřuje k ochraně slabšiej strany (spotřebitele). Promlčení působí vůči oběma stranám stejně, z komplexní úpravy promlčení v každém z těchto zákonů nelze považovat jen některá z nich za výhodnější pro spotřebitele.

Senát 9C Okresného súdu Prešov rozhodujúci túto vec, podľa vyššie uvedených rozhodnutí v inej veci aj rozhodol, avšak jeho rozhodnutie bolo krajským súdom zrušené s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 6 Co 81/2012 zo dňa 14. februára 2013, v ktorom bol vyslovený právny názor, že aj pri úverovej zmluve uzavretej podľa Obchodného zákonníka medzi podnikateľom a spotrebiteľom treba použiť pri otázke premlčania (ale aj pri iných otázkach, napr. uznanie dlhu a pod.) prednostne úpravu uvedenú v Občianskom zákoníku.

Ústavný súd SR vo veci sp. zn. ÚS 402/2013-10 na základe ústavnej sťažnosti proti uvedenému rozsudku KS v Prešove s obdobnými dôvodmi ako uvádza žalobca uviedol, že: „Po preskúmaní rozsudku krajského súdu ústavný súd argumentáciu sťažovateľa nevyhodnotil ako spôsobilú spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov krajského súdu. Ústavný súd nezistil, že by krajským súdom aplikovaný postup pri zistení a hodnotení skutkového stavu veci a pri ustálení právnych záverov mohol zakladať dôvod na zásah ústavného súdu do namietaného rozsudku v súlade s jeho právomocami ustanovenými v čl. 127 ods. 2 ústavy. Ústavný súd nezistil, že by posudzovaný rozsudok krajského súdu bol svojvoľný alebo v zjavnom vzájomnom rozpore či urobený v zrejmom omyle a v nesúlade s platnou právnou úpravou či nedostatočne odôvodnený.“

Na základe vyššie uvedeného aj senát 9C aplikuje pri svojom rozhodovaní na spotrebiteľský úver vo forme úverovej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka úpravu premlčania uvedenú v občianskom zákoníku.

Vychádzajúc potom z prehľadu splátok zaslaných žalobcom súdu dňa 09.02.2015, je zrejme, že splátka č. 49 bola splatná dňa 20.06.2009. Z tejto splátky bola zaplatená iba suma vo výške 4,13 €, čo pri výške splátky 41,29 € znamená, že žalovaný bol v omeškani so zaplacením časti splátky vo výške 37,16 €. Následne splátky č. 50 a 51 boli splatné dňa 20.07.2009 a 20.08.2009. Na základe právneho názoru súdu je teda časť nezaplatenej splátky č. 49 splatnej dňa 20.06.2009 vo výške 37,16 € ako aj splátky č. 50 a 51 splatné dňa 20.07.2009 a 20.08.2009 obe vo výške 41,29 € premlčané, a teda od požadovanej sumy 833,02 € treba odpočítať sumu 37,16 € a dvakrát sumu 41,29 €, a potom nepremišaná istina je v priznanej výške 713,28 €.

Vyčíslené úroky a úroky z omeškania mal súd za preukázané špecifikáciami žalobcu.

Zmluva č. 2 - istina bola požadovaná vo výške 951,51 €. Rovnakým postupom ako pri zmluve č. 1 súd dospel k záveru, že premlčaná je časť splátky č. 28 splatnej dňa 20.08.2009, ktorá mala byť zaplatená vo výške 28,81 € ale bola zaplatená iba vo výške 14,64 €. Rozdiel vo výške 14,17 € je teda premlčaný a z požadovanej istiny pri zmluve č. 2 súd priznal iba sumu 937,34 €.

Vyčíslené úroky a úroky z omeškania mal súd za preukázané špecifikáciami žalobcu.

Pokiaľ sa žalovaný domáhal premlčania dlžných súm zo zmlúv č. 1. a 2. ako celku, tejto námietke súd vyhovieť nemohol. Odkaz na omeškание pri zmluve č. 1 v dĺžke 1 139 dní je nesprávny, pretože tento údaj sa týkal dĺžky omeškania s najskôr splatnou omeškanou splátkou.

Pokiaľ ide o otázku zosplatenia, resp. otázku odstúpenia alebo výpovede pri zmluvách č. 1. a 2., ktorých preukázania sa domáhal žalovaný, tu treba uviesť, že k žiadnemu takémuto postupu vedúcemu k predčasnej splatnosti uvedených úverov nedošlo. Dlžné sumy sa stali splatnými uplynutím doby splatnosti posledných splátok pri oboch úveroch.

Zmluva č. 3 - súd priznal istinu vo výške 991,03 €, riadne úroky vo výške 18,08 € a úroky z omeškania vo výške 77,47 € na základe špecifikácií predložených žalobcom.

Čo sa týka teda celkom priznanej istiny, túto súd priznal vo výške 3 675,82 €, pozostávajúcu z istiny 1. - 713,28 €, istiny 2. - 937,34 € a istiny 3. - 991,03 €.

Pokiaľ ide o nekapitalizovaný úrok z omeškania, tento súd priznal iba zo sumy 2 189,05 €, pričom ho priznal z istín 1. a 2. v celom rozsahu. Istinu č. 3 súd nepovažoval za skutočnú istinu vo výške 991,03 € ale od tejto istiny odpočítal sumu 452,60 € predstavujúcu sumu pripadajúcu na vyčíslené úroky vychádzajú

zo zákazu anatocizmu (NS SR sp. zn. 6Obdo/4/94, R 70/1995 - Úroky z omeškania nie sú súčasťou pohľadávky, ale len jej príslušenstvom. Oneskoreným zaplatením úrokov nevzniká právo na ďalšie úroky z omeškania. NS ČR sp. zn. 35Odo/101/2002, Rc 5/2006 - občiansky zákonník ani obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo /úrok z omeškania/ pre prípad omeškania s platením príslušenstva.).

Zároveň súd priznal ďalej zmluvný úrok 13,15 % ročne zo sumy 713,28 €, teda z istiny pri prvej zmluve od 04.07.2012 (nároky žalobcu bol kapitalizovaný do dňa 03.07.2012) až do zaplatenia a rovnako úrok vo výške 17,30 % ročne zo sumy 937,34 € od 04.07.2012 až do zaplatenia.

Pokiaľ ide o priznanie zmluvných úrokov, súd vychádzal z nasledujúceho - Beckov Komentár k Obchodnému zákonníku (§ 502) - V tomto ustanovení je upraveno, od kedy je dlžník povinen platiť úrok z úveru, chýbi však výslovné ustanovenie, ktoré by určovalo, do kedy táto povinnosť dlžníka trvá. Není pochyb o tom, že táto doba môže byť dojednaná vo smlouvě o úveru. Jestliže smlouva takové ujednaní nemá, je možné uvažovať o dvoch variantách. Podľa prvej je záväzok platiť úrok z úveru časovo omezený na dobu od poskytnutí peňažných prostriedkov do uplynutí lhúty pro jejich vrátení. Podľa druhej pak rozhoduje doba skutočného vrátení, ať už k němu dojde předčasně nebo opožděně. Považujeme za správnu variantu druhou. Úrok z úveru je vlastne cena (úplata) za užívaní poskytnutých peňažných prostriedkov, a proto má dlžník zásadne platiť tento úrok za skutočnou dobu užívaní, tj. do doby skutočného vrátení úveru veriteľovi. Uvedené však neplatí, jestliže si strany smlouvy o úveru dohodly něco jiného. Vzhľadom k dispozitívni povaze úpravy smlouvy o úveru není vyloučeno, aby doba, po kterou je dlžník povinen platiť úrok, byla upravena dohodou stran odchylně od uvedeného výkladu. Ve smlouvě je zejména možné dohodnout, že dlžník je povinen platiť úrok z úveru od poskytnutí úveru do smluvné doby splatnosti. Taková dohoda není v rozporu s požadavkom § 497 <<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=onrf6mjzheyv6njrgmxhazruhe3q>>, aby se dlžník zavázal zaplatit z poskytnutých peňažných prostriedkov úroky. Přitom jejich výše a doba, po kterou je má dlžník platiť, nejsou v obchodním zákoníku upraveny závazným způsobem. Omezení smluvních stran je pouze v tom, že záväzok platiť úrok z úveru nemůže ve smlouvě chybět, jestliže má jít o smlouvu o úveru.

Vo Všeobecných obchodných podmienkach, bode 7.4.2. je uvedené - úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru.

Súd má teda za to, že niet dôvodu, aby dlžník pri nevrátení úveru včas, ďalej neplatil zmluvné úroky, hoci poskytnuté prostriedky užíva. Úrok z omeškania je v konečnom dôsledku tiež odplatom za neoprávnené užívanie cudzích finančných prostriedkov a ak má byť zároveň sankciou, nemožno neplatiť aj zmluvný úrok, keď úrok z omeškania má výšku nižšiu a omeškanie s vrátením omeškanej istiny iba s úrokom z omeškania (bez zmluvného úroku) by vlastne bola odmenou dlžníkovi neplniacemu si riadne svoje záväzky.

V konečnom dôsledku k súbehu platenia zmluvných úrokov a úrokov z omeškania dochádza aj podľa § 13 ods.4 zákona č. 129/2010 Z. o spotrebiteľských úveroch a iné - Ak spotrebiteľ uplatní právo podľa odseku 1 (odstúpiť od zmluvy), je povinný zaplatiť veriteľovi istinu a úrok z tejto istiny odo dňa, keď sa spotrebiteľský úver začal čerpať, až do dňa splatenia istiny, a to bezodkladne a najneskôr do 30 kalendárnych dní po odoslaní oznámenia o odstúpení od zmluvy veriteľovi. Úrok sa vypočíta na základe dohodnutej úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru.

Úroky ako aj úroky z omeškania súd priznal odo dňa (04.07.2012) nasledujúceho po dni do ktorého už boli vyčíslené (03.07.2012).

Pokiaľ ide o námietku nesprávnosti, RPMN, resp. jeho výpočtu zo strany žalovaného, k tomu súd uvádza, že žalobca súdu zaslal presný a správny výpočet RPMN, preto súd vychádzal z toho, že RPMN bola určená správne.

Pokiaľ ide o poskytnutie povoleného prečerpania, žalovaný vzniesol námietku, že žalobca nepreukázal, že ho zaujíma bonita klienta. K tomu súd uvádza, že v čase poskytnutia tohto povoleného prečerpania dňa 27.09.2007, žalobca plnil svoje záväzky zo zmlúv č. 1 a 2 k tzv. sústavnému omeškaniu došlo až dňa 21.07.2009. Súd zároveň nerozumie tejto námietke žalovaného, ktorou vlastne sám vraví, že požadoval úver a tento úver čerpal, aj keď na jeho vrátenie nemal prostriedky, čo v podstate evokuje, že žalobcu pri požiadaní o tento úver uviedol do omylu v otázke možnosti jeho splácania.

Vzhľadom na žalovaným preukázanú nepriaznivú majetkovú situáciu, rozhodol súd o tom, že dlžnú sumu môže splácať v splátkach vo výške 100 € mesačne (§ 160 ods.1 O.s.p.).

O trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v 3 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.